

Hirdetések

- ❖ Köszönettel tartozom a Gyöngyös-Felsővárosi-, a Gyöngyössolymosi-, a Karácsondi- és a Mátrafüredi Római Katolikus egyházközségek képviselőtestületeinek, azért a készségeért, amellyel hozzájárultak az elmúlt esztendő pénzügyi lezárásához, és a 2015-ös év költségvetésének elfogadásához (Plébános).
- ❖ Február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe lesz. Gyöngyösön, a reggel 7 órakor kezdődő szentmisén gyertyaszentelést végzünk. Akik gyertyájukat szeretnék megszenteltetni, azok a reggeli misére hozzák el. Ferenc pápa ezt az évet a szerzetesek évének nyilvánította, szeretettel gondolunk a szerzetesekre, és örülünk, hogy városunkban évszázadok óta jelen vannak a ferences atyák. Isten éltesse mindnyájukat!
- ❖ Február 3-án a Nagytemplomban a reggeli és az esti szentmisék után Balázsolás lesz. Február 8-án jövő vasárnap is lesz balázsolás.
- ❖ Február 6-án elsőpéntek, a szentmisék alatt a szokásos módon gyóntatás lesz.
- ❖ Február 11-én szerdán délután 5 órakor, a betegek világnapja alkalmából Felsővárosi plébánia konferencia termében ünnepi fogadást tartunk. Meghívott előadó, PhD. Dr. *Valikovics Attila* pszichiáter-neurológus, egyetemi docens, a Miskolci Megyei Kórház osztályvezető főorvosa. Előadása: *Lélek és test, hit és egészség*. Hívjuk azokat is, akik az egészség ügyben dolgoznak, szívesen látunk olyanokat is, akik érdeklődnek a keresztény beteggondozó tevékenység iránt.
- ❖ Február 13-án du. 3 órakor, a Szent Erzsébet templomban fatimai engesztelő imaóra és a szentmise. Az időseknek és a betegeknek kiszolgáltatjuk a betegek szentségét. Akinek lehetősége van, autóval juttassa el a templomba közeli hozzátartozóját vagy ismerősét.
- ❖ A farsangi szentségimádási napok alkalmával február 16-án, hétfőn este városunkba érkezik Dr. Ternyák Csaba érsek úr, és az este 5 órakor kezdődő szentmisét ő mutatja be a Nagytemplomban. Kérjük a hívek részvételét a szentmisén.
- ❖ A Felsővárosi plébánián jelentkezzenek azok, akik a Nagytemplomban, Mátrafüreden, Karácsondon és Gyöngyössolymoson szeretnének házasságot kötni.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

Átlépni a küszöböt

VIII. évfolyam

5. szám

Vasárnapi Levél

2015.
Február
1.

Lassan befejeződik a plébános házszentelő-látogatása az egyháztanács tagjainál. Még ugyan hátra van néhány otthon, amelynek küszöbét nem tudtam átlépni, mert az időpontokkal nem boldogultunk. Visszaemlékszem, talán nyolcadik alkalommal járom a kört így januárban, és minden esztendő másfajta élményt tartogat. Ebben az évben, hogy ne csak az imát és a mozdulatot ismételtessük, elvittem magammal négy kérdést minden házba. Az első kérdésre, hogy mióta vallásos, a legtöbben azt válaszolták: amióta az eszemet tudom. A másodikra, hogy érezte-e már valaha, Isten segítségét, meglepően sokan válaszolták, hogy igen, és mondtak konkrét eseteket, amikor Isten ott volt az életükben. A harmadik kérdés úgy hangzott, hogy van-e valaki konkrét személy, akin szokott segíteni. Erre már kissé bizonytalanabb válasz jött: persze igen, de érzékeltem azt is, hogy a segítség ma már mást jelent. Egyik szép példa volt, amikor egy gyermek azt válaszolta, hogy ő egy időben rendszeresen vitt tízórait annak az osztálytársának, akiről tudta, hogy nem kap otthonról. A negyedik kérdés volt számomra az igazán izgalmas. Úgy hangzott, hogy ha történetesen, találkozna a plébánossal, vagy éppenséggel itt ülne a szobában, milyen tanácsot adna neki, mit javasolna, vagy mit kérdezne tőle – és persze közben ott ült a plébános, a szobában. Gyönyörű mondatok hangzottak el! Köszönöm ezeket a mondatokat. Igazán megtisztelő, megbecsülő és segítő szavakat kaptam ajándékba.

Bár még nem ért véget, ahogyan említettem is a házszentelés, egy biztos: a mondat, amit soha nem felejték el, kérdés nélkül hangzott, amikor átléptem az egyik otthon küszöbét. Még az előszobában voltam, és el sem kezdtük a házszentelő imát, amikor feleség megszólalt: de jó, hogy tetszett jönni. Olyan jó volt várni. És folytatta: sajnós ma már nem ismerik az emberek milyen jó érzés várni valakit. Nem látogatják egymást még a rokonok sem úgy, mint a régi időkben. Ma az emberek haza mennek a munkahelyről, vagy akár honnan, bezárkoznak a lakásukba, és ott vannak magukban. Nézik a tévét, egymáshoz nem mennek. Pedig milyen jó az, amikor valakit várunk – mondta meghittén. Köszönöm, hogy vártak!

Plébános

Lelkiség:

A szerzetesség kezdetei: a sivatagi atyák

Február 2-a már évek óta nemcsak Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, hanem ezen a napon a szerzetesi hivatásokért is imádkozunk. Az idén ennek különösen is nagy jelentőséget ad, hogy Ferenc pápa tavaly novemberben meghirdette a megszentelt élet évét. Amikor a megszentelt életről beszélünk, akkor manapság nagyon sokszínű közösségekről van szó. Legismertebbek a szerzetesrendek, amelyek önmagukban is nagyon sokfélék: a világtól elzártan élő szemlélődő rendektől kezdve, a tanító, betegápoló, szegényeket segítő és missziós rendekig szinte minden apostoli tevékenység megtalálható. A megszentelt élet évének az évnek az első célkitűzése: „hálával tekinteni a múltra.” A szerzetesi élet története valóban nagyon gazdag, és kitapintható benne a keresztények alapvető vágya, hogy az adott korban minél teljesebben tudjanak válaszolni Jézus hívására: „jőjj és kövess engem” (Mk 10, 21). Ez a hívás Jézus követésére, a szentté válásra mindnyájunknak szól, ezért a szerzetesek válaszai mindnyájunk számára segítség és isteni ajándék.

A szerzetesi élet kezdeteire emlékezve érdemes megemlíteni, a sivatagi atyákat (és anyákat), akik talán nem annyira közismertek. A keresztényüldözések megszűnése után egyes keresztények a város zaja és kísértései ellen a sivatagba menekültek Egyiptomban, az Alexandriától délre levő Szkétisz-sivatagba, mai nevén Wadi Natrun-ba. Aszketikus, eleinte remete, később közösségi életet éltek, hogy így megszerezzék az üdvösséget. A világgal való kapcsolatuk mégsem szűnt meg, mert mintegy védősáncot vontak az imáikkal a város köré az ördög támadásaival szemben és a városiak is gyakran kérték az imáikat, tanácsukat. Fennmaradt rövid mondásaik, történeteik, minden furcsaságuk ellenére a mai embert is segítik a lelki életben, különösen a kísértésekkel, a gonosszal szembeni harcban. Ezekben a történetekben az idősebb, tapasztaltabb atyák a példájukkal és szavukkal segítették a fiatalokat. Ízelítőül álljon itt egy történet. „Amikor egyszer Makáriosz atya pálmavesszőkkel alaposan megrakva visszatért a nádasból kunyhójához, útközben elébe jött egy sarlóval a sátán. És amikor meg akarta ütni őt, nem tudta. Erre azt mondta: „Nagy erő árad belőled, Makáriosz, úgyhogy semmit sem tudok tenni ellened! Nézd, amit te teszel, azt teszem én is: te böjtölsz – én is; virrasztasz – én sem alszom egyáltalán. Csak egy van, amiben legyőzöl.” Erre megkérdezte Makáriosz atya: „És mi az?” Az pedig azt válaszolta: „Az alázatosságod. És ezért nem tudok semmit sem tenni ellened.” (*Az atyák bölcsessége*, ford. Baán István)

Varga Pál, káplán

Teológia:

EGY Egyház (1)

Múlt alkalommal az Egyházzal írtam, amely a keresztények közössége, családja és otthona. Mai vasárnap pedig szeretnék elkezdni egy részletesebb leírást az Egyház négy fontos tulajdonságáról, melyet vasárnapokon és főünnepeken a hitvallásban imádsággal is megvallunk.

A négy tulajdonság (egy, szent, katolikus, apostoli) elválaszthatatlanul összefügg (vö. *Epistula ad Episcopos Angliae*). Az egy Egyház mint olyan visszavezethető a Szentháromságnak egységére. Az egyszülött Fiú alapította azt, és megváltó szenvedése, halála, feltámadása által „minden embert kiengesztelt Istennel, egy népben és egy testben állítva helyre valamennyiük egységét” (*Gaudium et Spes*, 78). A Szentlélek is az egység megtestesítője és fenntartója, Krisztusban szorosán összekapcsol mindenkit, sőt ő maga válik az Egyház egységének és összetartozásának elvévé (vö. *Unitatis redintegratio*, 2).

Az egység semmiképpen sem kizárója a sokféleségnek! Az egység nem jelent uniformizmust, hiszen kizárná nemcsak a tagok személyiségéből fakadó egyediséget, de a Szentlélek határtalan gazdagságát is, amellyel az Egyházat vezeti és formálja, hogy mint a mennyei Jeruzsálem előképe mindinkább hasonulhasson az eljövendő Isten Országához. Az egyes népek értékes hagyományaikkal, hitük sajátos megélésével, s ennek főként a liturgiában való megnyilvánulásával folyamatosan tanúságot tesznek a Szentlélek bennük működő gazdagságáról és egyben rámutatnak az egység fontosságára is.

„Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteleke” (Kol 3,14). Amikor az Egyház egységén ejtett sérülésekre tekintünk, a történelem folyamán megvalósult szakadásokra, akkor megállapíthatjuk, hogy a különféle indokon felül első sorban ezt a szempontot hagyták figyelmen kívül az egymás ellen forduló felek.

Ez az elsődleges összetartó erő azonban megkívánja, hogy három fontos szempont is érvényesüljön az egység megőrzése érdekében. Az első az *apostoloktól áthagyományozott egy és ugyanazon hit* megvallása. A második *a liturgia*, mindenekelőtt *a szentségek liturgiájának közös ünneplése*. A harmadik az *apostoli jogfolytonosság*, mely az egyházi rend szentsége által fönntartja Isten családjának testvéri egyetértését (vö. *KEK*, 815).

Az egy Egyházzal való egység magában foglalja és megkívánja, hogy „az Egyház e világban mint alkotmányos és rendezett társaság a Péter utóda és a vele közösségben élő püspökök által kormányzott katolikus Egyházzal létezik” (*Lumen Gentium*, 8).

Czapkó Mihály, káplán